

C A R I C A T U R A

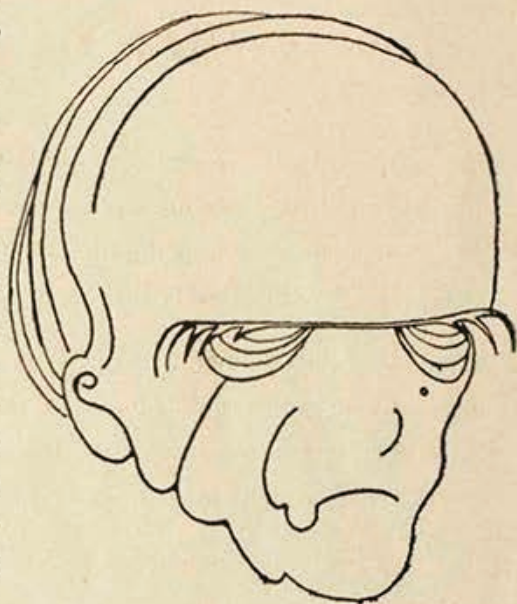
La caricatura és el cent per cent d'obtenció de l'expressió d'una persona. Ni la mateixa fotografia al servei de mans mestres, no solament no la supera, ni tan sols l'igualava!

Els clàssics de la pintura, jamai us han arribat a aconseguir el què una bona caricatura diu, i si un Geni curull a rebassar, va donar tanta sintetització i psicologia als seus retrats, era precisament perquè posseïa aquella visió de Caricaturista: GOYA (Vegi's el quadro que representa la família reial de Carles IV, amb el frapant idiotisme d'aquella gent).

La Caricatura, prescindeix de prejudicis; al pintor de retrats, mantes vegades només li interessa la pose, la topografia del rostre, el colorit i altres coses també quelcom superficials, que no preocupen al caricaturista Preu Fixe. Direm més encara, aquest potser és aquell pintor d'ànimes que tant cerquem.

El concepte, equivocat que molts guarden avui de la Caricatura, el deuen a la confusió relativa del realisme, el qual ritme vacil·lant o decidit de línia dansa, al compàs profund d'un interior copsat. Altres creuen que es reduceix a exageracions de diferents components anatòmics. I entre altres coses més, també diuen que consisteix en les accentuacions de les virtuts i defectes exteriors, més o menys dignificats, o bé ridiculitzats, etc. El cert és, però, que el punt inicial de la Caricatura, esclata i parteix del contacte produït per dos interiors i provocat per un d'ells.

D'aquestes profunditats, suca el llapiç el caricaturista. Són molts els que practiquen la Caricatura, més ben dit, que ni fan retrats ni

El Dr. Turró, vist per la fina i punyent percepció de Bagaria.

caricatures. I en tot el món no trobaríem noms suficients, com dits d'una mà podrien apuntar.

Les plomes de Bagaria, «Niko», «Coke» i potser prou... (Deixarem «Caran d'Ache», «Bon», Lautrec, Grostz, «K-Hito.» Delarco). Prescindirem d'al·ludiraquelles firmes de la caricatura comentada, i que precisament només tenen impor-

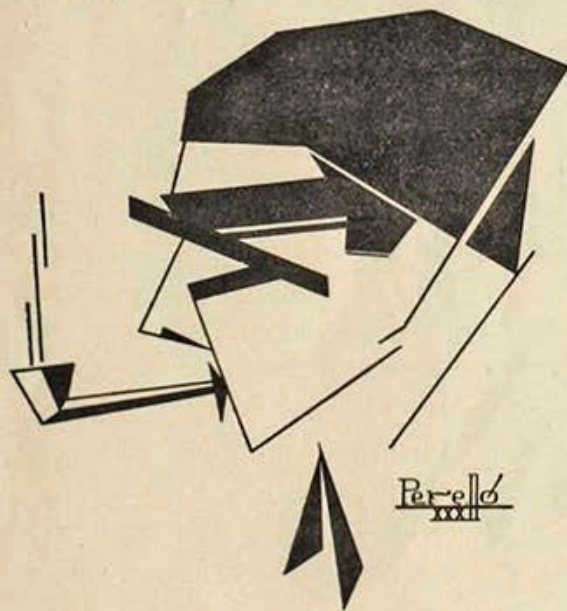

Els que integren «Studi d'Art» copcats pel fotògraf de neguits «NIKO».

tància, pel seu peu intencionat, i que hom, les confon amb les demés de caire psicològic, d'un món endinsat i folrat, per un embalatge, quin precinte solament el caricaturista coneix.

Finalment:

I si la Caricatura, que representa l'autòpsia espiritual; l'ànima vista per mitjà del sondeig dels raigs X i que el caricaturista revela amb l'ajut de la llum vermella, de la punta del seu llapiç, ço és, feta amb la dignitat d'un artista solvent, perquè aquesta obra no pot ésser valorada

La banalitat més repugnant del Cinema.
Visió del formidable català Coke.

com les dels grans mestres de la Pintura, Escultura, encara que hi hagin els monuments d'aquestes arts? Quan acabaran les teranyines de l'Art (acadèmies) d'enredar la madeixa innovadora?

Encara no hi són totes, les olles, plats i demés eines de cuinar als Museus? Els veurem sempre els rostres d'expressió banal i escaiguts de roba fets per pinzells invertits? No hi està abastament representada tota l'herba de les hortes? Fins quan volen pasturar als seus visitants? Quanta misèria hi ha, en els museus... Tots els polls de les barbes velles, s'hi encisen.

enric CROUS

